

τῶν χρῆσιν, πολὺ ὅμως μικροτέραν ἢ ὅσην θὰ ἐκάμνομεν ἡμεῖς ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν.

Τέλος περιεργόταται εἶνε αἱ ἀνακοινώσεις περὶ τὰς εὐκολίας τῶν μυρμηκῶν εἰς νόησιν τῆς γεωμετρικῆς διευθύνσεως καὶ εἰς εὐρεσιν τῆς ὁδοῦ αὐτῶν, περὶ τοῦ τρόπου τοῦ εὐρίσκειν τὰ ἴχνη ἀλλήλων, ὡς καὶ περὶ τῆς εὐκολίας τῆς συνεννοήσεως αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ βουλευτὴς Δ* παρουσιάζει εἰς τὸν ὑπουργὸν Τ* ἕνα νεοφώτιστον τοῦ κόμματος, ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα, ὅστις ὅμως κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ἐπέδειξε πλειοτέραν ζωηρότητα καὶ ἐλαφρότητα ἢ ἐμβριθείαν κρίσεως καὶ εὐφυΐαν. Τὴν ἐπιούσαν ὁ βουλευτὴς ἐρωτᾷ τὸν ὑπουργὸν πῶς τοῦ ἐφάνη ὁ νέος φίλος τοῦ κόμματος.

— Εἶνε ἀνθρώπος ὑψηλόσωμος καὶ καλοκαμωμένος, ἀπαντᾷ ὁ ὑπουργός.

— Γιὰ τὸ κεφάλι 'πέτε μου, λέγει ὁ βουλευτὴς. Πῶς σὰς ἐφάνη τὸ πνεῦμά του ;

— Νὰ σοῦ 'πῶ, φίλε μου. Οἱ ἀνθρώποι ποὺ ἔχουν ὑψηλὸν ἀνάστημα ὁμοιάζουν κάποτε μὲ τὰ σπῆτια ποὺ ἔχουν πολλὰ πατώματα· τὸ ἐπάνω -πάνω εἶνε πάντοτε τὸ χειρότερα σιγυρισμένον.

* *

Ἐνίοτε ἡ φιλαργυρία εἶνε κληρονομικὴ ὡς ἀσθένεια ὀργανικὴ.

Ὁ γνωστός φιλάργυρος Π. εἰσέρχεται εἰς τὸ Σολωνεῖον μὲ τὸν ἑπταετῆ υἱὸν του.

— Διάλεξε, τῷ λέγει πλησιάζων πρὸς τὰ ἐκτέθειμένα γλυκίσματα.

Ὁ υἱὸς σκέπτεται ἐπὶ μακρόν.

— Ἐδιάλεξες ; ἐπαναλαμβάνει ὁ πατήρ.

— Μάλιστα, ἀπαντᾷ ὁ υἱός, θέλω νὰ μοῦ δώσουν ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖ τὰ . . . ἀσημένια κουταλάκια.

* *

Ὁ Ἀγαθόπουλος προσέρχεται εἰς τὸν δεξιώτερον ὀδοντοίατρον τῆς πρωτεύουσας ὅπως ἐκριζώσῃ ἀλγούντα ὀδόντα.

Ὁ ἰατρός εἰς μίαν στιγμὴν, πρὶν προφθάσῃ νὰ φωνάξῃ κἂν ὁ Ἀγαθόπουλος, ἐκριζοῖ τὸν ὀδόντα.

— Τί σὰς χρεωστῶ, γιχατρέ ; ἐρωτᾷ ὁ Ἀγαθόπουλος ἐνθουσιασμένος ἐκ τῆς ταχύτητος.

— Πέντε φράγκα, ἀπαντᾷ ὁ ὀδοντοίατρός.

— Πέντε φράγκα ! Ἄμ ἐγὼ ἐπῆγα πέρυσιν εἰς ἕνα μπαρμπέρη καὶ ἐπῆρε μὲ τανάλια μία πήχη, καὶ μοῦ ἐτραβούσε τὸ δόντι μισὴ ὥρα, καὶ μὲ ἔφερε γύρω στὴν κάμαρη τρεῖς φορὰς

ἀπὸ τὸ τραβήγμα καὶ μοῦ πῆρε μόνον ἕνα φράγκο, καὶ θὰ πληρώσω 'ς ἐσὰς γιὰ μὲν στιγμὸν πέντε ;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ φιλόδοξος δι' ἕνα μόνον λόγον ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του : διὰ νὰ κυβερνήσῃ αὐτήν.

Ὅταν οἱ λαοὶ θὰ παύσωσι πιστεύοντες εἰς σωτήρας, τότε μόνον θέλουσι σωθῆ.

Τῶν μικρῶν ἡ ἀρετὴ στηρίζεται συνήθως ἐπὶ τῆς ἀρετῆς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὡς τὰ λεπτὰ ἐκεῖνα φυτὰ, ἅτινα ἀναρριχῶνται εἰς τὸν κορμὸν δρυός, ἵνα μὴ καταπατηθῶσιν.

Ἡ ἀσθένεια τοῦ χαρακτῆρος εἶνε πολὺ χειρότερον κακὸν ἢ ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη· δύναται νὰ ἐκτιμᾷ τὸν ἰσχυρογνώμονα, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸν ἀσθενοῦς χαρακτῆρος ἀνθρώπον.

Ὅ,τι ἡ κεκτημένη ταχύτης ἐν τῇ φυσικῇ, τοῦτο ἐν τῇ ἠθικῇ ἡ ἕξις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ πίστις τοῦ κύνος. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ μηχανικός σιδηροδρομικῆς τινος ἀμαξοστοιχίας τῆς Ἀγγλίας διέκρινε σῶμα ἀνθρώπινον ἐκτάδην κείμενον. Παρ' αὐτῷ δ' εἶδε μεγάλωσον κύνα κρατοῦντα διὰ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ τὸ ἐπανωφόριον τοῦ νεκροῦ, καὶ ἀπελπιστικούς καταβάλλοντα ἀγῶνας ὅπως ἐλύσῃ αὐτὸ ἐξω τῶν τροχιῶν τοῦ σιδηροδρόμου. Πρὶν ὁ μηχανικός προφθάσῃ νὰ σταματήσῃ τὴν ἀμαξοστοιχίαν αὕτη προῦχώρησε μέχρι τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν πετρῶν χρησιμεῖον μηχανήμα ἐσφενδόνησε δέκα βήματα μακρὰν τὸν κύνα, συγχρόνως δὲ καὶ τὸν ἀνθρώπον, διότι στερωθῶς ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων ἐκράτει αὐτὸν ὁ κύων. Σταματησάσης τῆς ἀμαξοστοιχίας ἀστυνομικός τις ὑπάλληλος καὶ πολλοὶ περίεργοι κατέβησαν ὅπως ἴδωσι τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀδύνατον ὑπῆρξεν εἰς αὐτοὺς νὰ πλησιάσωσι τὸν νεκρὸν, διότι ὁ κύων κατεκλίθη παρ' αὐτὸν ὠρούμενος καὶ ἀπειλητικῶς δεικνύων τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ἐν ταῦτοις ὁ ἀνθρώπος ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἦτο τις ὀνόματι Γεώργιος Νεβός, κάτοικος τῆς παρακειμένης πόλεως, καὶ ὅτι ὁ κύων ἐκεῖνος ἦτο ἰδικός του. Ὑπετέθη ὅτι ὁ Νεβός διαβάνων ἐκείθεν κατέπεσε, καὶ κτυπήσας ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς ἐπὶ προχιάς τὴν κεφαλὴν ἐξέπνευσε. Ὁ ἀστυνο-

μικὸς ὑπάλληλος ματκίως προσπαθήσας ν' ἀπομακρύνῃ τὸν κύνα ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ. Τὸ γενναῖον ζῶον ἐπλήγη διὰ σφαίρας τὴν κεφαλὴν ἀλλὰ δὲν ἐγκατέλιπε τὴν θέσιν του, μόνον δὲ δευτέρᾳ ἐν τῇ κεφαλῇ σφαῖρα ἠνάγκασεν αὐτὸ ν' ἀπέλθῃ. Ἀπῆλθε δὲ βραδέως, σφαλλόμενον ὡς μεθῖον, καὶ τότε μόνον ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος καὶ οἱ ἄλλοι ἐπλησίασαν εἰς τὸ σῶμα. Παρευθὺς κλητῆρ ἐστάλη νὰ μηνύσῃ εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ τὸ δυστύχημα. Ἄλλ' αὕτη ἐκαρὰδοῦσε ἤδη ἐναγωνίως τοιοῦτό τι θλιβερὸν ἄγγελμα, διότι προεμήνυσεν αὐτῇ τοῦτο ὁ κύων, ὅστις ἀφίκετο εἰς τὸν οἶκον καθημαγμένος καὶ χωλαίνων, καὶ περιεφέρετο περὶ τὴν δέσποιναν αὐτοῦ θρηνώδεις ἐκβάλλων ὠρυγὰς, ἀπέχων τροφῆς καὶ πόσεως. Ὁ ταλαίπωρος κύων τόσοσιν φρικωδῶς εἶχε τραυματισθῆ, ὥστε ἐξ οἴκου δι' ἄλλης σφαίρας ἀπετελείωσαν αὐτόν!

Οὐδαμοῦ ἄλλοθι ἔχει ἡ βασιλικὴ ἐξουσία πλείους ἐνοχλήσεις ἢ ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ τῆς ἠπειροῦ ταύτης περιβόητος Γάλλος περιηγητῆς Παῦλος Σολελιέ, ἐπελθὼν τὸ βασιλεῖον Κάφα ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ, ἐπέστειλεν ἐξ Ἀγκιθὸρ εἰς Παρισίους ἄλλα ἀνέκδοτα καὶ τόδε: «Οὐδενὶ τρόπῳ ἠδυνήθην νὰ ἴδω τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τοῦ Κάφα· ἡ χώρα αὕτη εἶνε ἡ πατρίς τῶν μυστηρίων. Οὐδεὶς τῶν ὑπάρχοντων εἰμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα του. Προσκαλούμενοι εἰς ἀκρόασις οἱ ὑπουργοὶ καὶ μεγιστάνες εἰσέρχονται εἰς τὴν αἰθουσαν ὀπισθοβατικῶς, ἔχοντες τῆς κεφαλῆν περιεκαλυμμένην εἰς σάκον ἐκ θηρεῖων πελλῶν. Ὁ μονάρχης κρύπτεται ὀπισθεν αὐλαίας· ἐὰν δὲ ποτε οὗτος βουλευθῆ νὰ ἐξέλθῃ τῶν ἀνακτόρων, τὸν περικαλύπτει ἡ βασίλισσα εἰς σάκον, εἶτα δὲ τὸν ἀναβιβάζει ἐπὶ τὸν παλαιότατον καὶ ἡμερώτατον τῶν βασιλείων ἵππων· τέσσαρες αὐλικοὶ κρατοῦσι τὰ ἡνία, πᾶμπολλοὶ δὲ εὐνοῦχοι ἀπωθοῦσι τοὺς περιέρχους διὰ μαστίγων καὶ ροπαλῶν. Ὁ σεμνυνόμενος, ὅτι εἶδε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, κινδυνεύει νὰ καταδικασθῆ εἰς θάνατον».

Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, διὰ τὰ ὅποια οἱ φιλάρχαιοι ἀσμένως πληρώνουν ὑπερβολικὰς τιμὰς, εἶνε καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα πρὸ πάντων ὅταν προέρχωνται ἐξ ἐργαστηρίων γνωστῶν ὀργανοποιῶν, ἢ ὑπῆρξαν ἄλλοτε κτῆμα διασήμου τινὸς προσώπου μουσικοῦ ἢ μῆ. Οὕτως ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ δημοπρασίας ἐν βιολίον, ἔργον τοῦ Ἀντωνίου Στραδιοῦ κατὰσκευασθὲν τῷ 1687 ἀντὶ πεντακοσίων λιρῶν στερλινῶν. Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶνε γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὁ Ἰσπανὸς Στραδιοῦ» καὶ ἐκομίσθη εἰς Ἀγγλίαν ὑπὸ τοῦ Ὁλ Βούλλ. Ἐν ἔτερον βιολίον, ἔργον τοῦ Ἰω-

σῆφ Γουερνέριου κατασκευασθὲν τῷ 1738 ἐπωλήθη ἀντὶ λιρῶν διακοσίων ἐνενηκόντα. Ἐν ἔτερον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιηθὲν τῷ 1739 ἀντὶ λιρῶν 245. Ἐνῶ ἐν βιολονσέλον ἔργον τοῦ Φραγκίσκου Ρουγερίου καὶ κτῆμα ἄλλοτε τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου ἐπωλήθη ἀντὶ 330 λιρῶν στερλινῶν.

Ἐὰν θέσωμεν τὸ προῖον τῆς ἐργασίας ἔσον τῷ 100, ἡ διαμοίρασις αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ ἐργάτου τοῦ μισθούντος αὐτὸν κεφαλαιούχου καὶ τῆς φορολογούσης κυβερνήσεως γίνεται ὡς ἐξῆς: Ἐν Ἀγγλίᾳ 56 τοῖς ἑκατὸν λαμβάνει ὁ ἐργάτης, 21 ὁ κεφαλαιούχος, καὶ 23 ἡ κυβέρνησις. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ ἐργάτης λαμβάνει 47, ὁ κεφαλαιούχος 36, ἡ δὲ κυβέρνησις 17. Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ὁ ἐργάτης λαμβάνει 72, ὁ κεφαλαιούχος 23 καὶ μόνον 3 ἡ κυβέρνησις. Οὕτως ἐν Γαλλίᾳ μὲν ὠφελεῖται τὰ μέγιστα ὁ κεφαλαιούχος, ἐν Ἀμερικῇ δὲ ὁ ἐργάτης, ἐνῶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ κυβέρνησις λαμβάνει τόσα ὅσα ὁ κεφαλαιούχος ἐν Ἀμερικῇ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐπισήμους πληροφωρίας ὁ καθαρισμὸς τῶν ὁδῶν τῶν Παρισίων στοιχίζει εἰς τὴν πάλιν ταύτην 5,243,000 φρ. κατ' ἔτος. Το ἔργον εἶνε ἀνατεθειμένον εἰς 3,016 ἄτομα, ὧν 820 εἶνε τακτικοὶ σαρωταί, 2,010 ἔκτακτοι καὶ 186 ἀμαξηλάται ἢ καραγωγεῖς, ὡς τοὺς ὀνομάζομεν ἐνταῦθα. Οἱ τακτικοὶ σαρωταὶ λαμβάνουν 100 φρ. κατὰ μῆνα· οἱ ἔκτακτοι πληρώνονται 30 λεπτὰ τὴν ὥραν. Ἡ ὅλη δαπάνη τῆς διατηρήσεως τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τῆς ἐπιδιορθώσεως τῶν μὲν ὁδῶν εἶνε 8,502,000, τῶν δὲ πεζοδρομίων καὶ παρόδων 1,265,000, ἢ ἐν ὅλῳ 9,767,000 φράγκων κατ' ἔτος.

Σινική παράδοσις.— Φιλόσοφος περιεπάτει ἡμέραν τινὰ ἐν τινι νεκροταφείῳ, μετὰ μελαγχολίας προσβλέπων τοὺς πολλοὺς ἐν αὐτῷ τάφους. Αἶφνης διακρίνει ὄχραν καὶ λευχείμονα (τὸ λευκὸν χρώμα ἐν Κίνα χρησιμεύει εἰς ἐνδειξίν πένθους) νεαρὰν γυναῖκα, γονυπετῆ ἐπὶ νεοῦ μνήματος καὶ κινουσαν μετὰ θλίψεως τὸ ῥιπίδιον αὐτῆς ἐπ' αὐτοῦ. Πλησιάζει ἡρέμα πρὸς τὴν πενθοῦσαν καὶ τὴν ἐρωτᾷ:

— Τὸν σύζυγόν σας θρηνεῖτε;

— Τὸν σύζυγόν μου, ἀποκρίνεται αὕτη.

— Ἀλλὰ διατί, ἐρωτᾷ ὁ φιλόσοφος, κινεῖτε τὸ ῥιπίδιόν σας ἐπὶ τοῦ τάφου του;

— Ἄ! εἶπεν ἡ νεαρὰ χήρα, διότι τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῷ ὤρισθην νὰ μὴν ὑπανδρευθῶ ἐφόσον ὁ τάφος του δὲν ξηρανθῆ· ἐρχομαι δὲ καθ' ἡμέραν καὶ τὸν ἀερίζω διὰ νὰ περάσῃ τὸ ταχύτερον ἡ ὑγρασία!